Αριθμητική Ανάλυση Προσεγγιστική Ολοκλήρωση

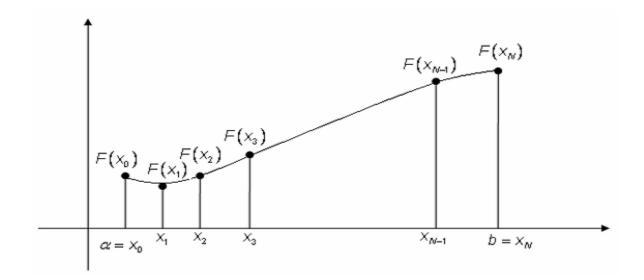
Αναστάσιος Τέφας

tefas@aiia.csd.auth.gr

2310-991932

Μέθοδος τραπεζίου

- Έστω $\{x_0 = \alpha, x_1, ..., x_N = b\}$ $x_0 < x_1 < < x_N$ είναι ένας ομοιόμορφος διαμερισμός του $[\alpha,b]$, δηλαδή χωρίζουμε το $[\alpha,b]$ σε N ισομήκη υποδιαστήματα.
- Tóte: $x_i = x_0 + \kappa \frac{b-\alpha}{N}, \quad \kappa = 0, ..., N$.

- Σχηματίζουμε τα διαδοχικά ευθύγραμμα με άκρα τα f(x₀),...,f(x_N)
 οπότε σχηματίζεται μία τεθλασμένη γραμμή.
- Υπολογίζουμε τα εμβαδά των Ν-τραπεζίων που σχηματίζονται και έχουμε:

$$\begin{split} &\int_{\alpha}^{b} f(x) dx \cong E_{\tau\rho\alpha\pi_{1}} + ... + E_{\tau\rho\alpha\pi_{N}} \\ &= \frac{f(x_{0}) + f(x_{1})}{2} (x_{1} - x_{0}) + \frac{f(x_{1}) + f(x_{2})}{2} (x_{2} - x_{1}) + ... + \frac{f(x_{N-1}) + f(x_{N})}{2} (x_{N} - x_{N-1}) \\ &= \frac{b - \alpha}{2N} (f(x_{0}) + f(x_{1}) + f(x_{1}) + f(x_{2}) + f(x_{2}) + f(x_{3}) ... + f(x_{N-1}) + f(x_{N-1}) + f(x_{N}) \\ &= \frac{b - \alpha}{2N} (f(x_{0}) + f(x_{N}) + 2(f(x_{1}) + ... + f(x_{N-1}))) \end{split}$$

$$= \frac{b-\alpha}{2N} \left[f(x_0) + f(x_N) + 2 \sum_{k=1}^{N-1} f(x_k) \right] \xrightarrow[N \to +\infty]{} \int_{\alpha}^{b} f(x) dx.$$
 (1)

Σφάλμα προσεγγισης

Είναι γνωστό ότι αν προσεγγίσουμε μία συνεχή συνάρτηση f(x) σε ένα κλειστό διάστημα [α,b] με μία τεθλασμένη γραμμή, δηλαδή με ένα πολυώνυμο 1^{ου} βαθμού p₁(x), τότε το σφάλμα είναι:

$$f(x)-p_1(x)=\frac{f''(\xi)}{2}(x-\alpha)(x-b)=-\frac{f''(\xi)}{2}(x-\alpha)(b-x),\ \xi\in(\alpha,b)$$

υπό την προϋπόθεση ότι η f είναι 2 φορές παραγωγίσιμη συνάρτηση.

Επομένως:

$$\int_{\alpha}^{b} f(x) - p_1(x) dx = -\frac{f''(\xi)}{2} \int_{\alpha}^{b} (x - \alpha)(b - x) dx$$

$$=-\frac{f''(\xi)}{2}\frac{(b-\alpha)^3}{6}=-\frac{f''(\xi)}{12}(b-\alpha)^3,$$

άρα εάν e είναι το σφάλμα στην περίπτωση της μεθόδου τραπεζίου, έχουμε:

$$e = \int_{\alpha}^{b} f(x) dx - \left[\frac{b - \alpha}{2N} \left[f(x_0) + f(x_N) + 2 \sum_{k=1}^{N-1} f(x_k) \right] \right]$$

άρα:

$$\begin{split} e &= -\frac{f''(\xi_1)}{12} (x_1 - x_0)^3 - \frac{f''(\xi_2)}{12} (x_2 - x_1)^3 - ... - \frac{f''(\xi_N)}{12} (x_N - x_0)^3, \; \xi_i \in (x_i, x_{i+1}) \\ &= -\frac{(b - \alpha)^3}{12N^3} (f''(\xi_1) + ... + f''(\xi_N). \end{split}$$

 $Aν λοιπόν M = \max_{x \in [\alpha,b]} \{|f''(x)|: x \in [\alpha,b]\}, τότε:$

$$|e| \le \frac{(b-\alpha)^3}{12N^3} (M+...+M) = \frac{(b-\alpha)^3}{12N^3} MN = \frac{(b-\alpha)^3}{12N^2} \cdot M.$$
 (2)

Παράδειγμα

Παράδειγμα 1 Υπολογίστε την προσεγγιστική τιμή του ολοκληρώματος $\int_0^1 e^{-x^2} dx$, χρησιμοποιώντας N=8 ισομήκεις υποδιαιρέσεις του κλειστού διαστήματος [0,1] με τη μέθοδο τραπεζίου και υπολογίστε το σφάλμα.

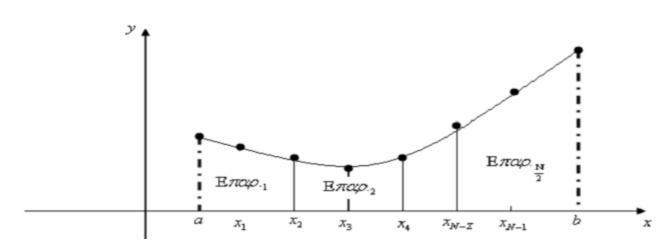
Μέθοδος Simpson

Με τη μέθοδο αυτή προσεγγίζουμε την τιμή του $\int_{\alpha}^{\mathfrak{d}} f(\mathbf{x}) d\mathbf{x}$ μιας συνεχούς συνάρτησης σε ένα κλειστό και φραγμένο διάστημα $[\mathfrak{a},\mathfrak{b}]$ με χρήση εμβαδών παραβολών, οι οποίες προκύπτουν από την προσέγγιση της συνάρτησής μας σε στοιχειώδη υποδιαστήματα του $[\mathfrak{a},\mathfrak{b}]$ από πολυώνυμα $2^{\mathfrak{o}\mathfrak{v}}$ βαθμού, δηλ. από παραβολές. Όπως θα δούμε παρακάτω το σφάλμα (για τον ίδιο αριθμό υποδιαιρέσεων του $[\mathfrak{a},\mathfrak{b}]$) είναι καλύτερο σε σχέση με τη μέθοδο τραπεζίου. Υπάρχουν διάφορες παραλλαγές της μεθόδου αυτής. Για την καλύτερη κατανόηση της μεθόδου αναφέρουμε τη βασική της εκδοχή.

• Έστω $\{x_0 = \alpha, x_1, ..., x_N = b\}$ $x_0 < x_1 < < x_N$ είναι ένας ομοιόμορφος διαμερισμός του $[\alpha, b]$, δηλαδή χωρίζουμε το $[\alpha, b]$ σε N ισομήκη υποδιαστήματα.

$$\bullet \quad \text{T\'ote:} \ \, x_{_{i}} = x_{_{0}} + \kappa \frac{b - \alpha}{N}, \qquad \kappa = 0, \ldots, N \, . \label{eq:total_problem}$$

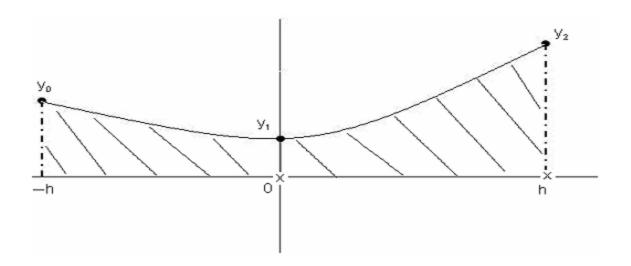
- $Y\pi o\lambda o\gamma i\zeta ou \mu \epsilon \tau \iota \zeta \tau \iota \mu \epsilon \zeta f(x_i)$, i=0,...,N.
- Σχηματίζουμε τις διαδοχικές παραβολές που διέρχονται από τα σημεία $f(x_i), f(x_{i+1}), f(x_{i+2}), i = 0,..., N/2$ οπότε πρέπει $\mathbf{N} = \zeta \mathbf{v} \gamma \mathbf{o} \varsigma$.

 Υπολογίζουμε τα εμβαδά των N/2-παραβολών που σχηματίζονται και έχουμε:

$$\int_{\alpha}^{b} f(x) dx \cong \mathsf{E}_{\pi\alpha\rho\alpha\beta._{1}} + ... + \mathsf{E}_{\pi\alpha\rho\alpha\beta._{\frac{N}{2}}} \, .$$

Θεώρημα Εστω παραβολή $y(x) = \alpha x^2 + bx + c$ όπως στο κάτωθι σχήμα:

Σχήμα 3

τότε:

$$E_{\pi\alpha\rho\alpha\beta} = \int_{-h}^{h} (\alpha x^2 + bx + c) dx = \frac{h}{3} (y_0 + 4y_1 + y_2).$$

Τελικά:

$$\mathsf{E}_{\pi\alpha\rho\alpha\beta} = \frac{\mathsf{h}}{\mathsf{3}}(\mathsf{y}_0 + \mathsf{4}\mathsf{y}_1 + \mathsf{y}_2). \quad \Box$$

Τώρα μπορούμε να υπολογίσουμε:

$$\begin{split} &\int_{\alpha}^{b} f(x) dx \cong E_{\pi\alpha\rho\alpha\beta,_{1}} + ... + E_{\pi\alpha\rho\alpha\beta,_{\frac{N}{2}}} \\ &= \frac{b-\alpha}{3N} \big(f(x_{0}) + 4f(x_{1}) + f(x_{2}) \big) + \frac{b-\alpha}{3N} \big(f(x_{2}) + 4f(x_{3}) + f(x_{4}) \big) \\ &+ ... + \frac{b-\alpha}{3N} \big(f(x_{N-2}) + 4f(x_{N-1}) + f(x_{N}) \big) \\ &= \frac{b-\alpha}{3N} \big(f(x_{0}) + 4f(x_{1}) + f(x_{2}) + f(x_{2}) + 4f(x_{3}) + f(x_{4}) + ... \\ &... + f(x_{N-2}) + 4f(x_{N-1}) + f(x_{N}) \big) \\ &\int_{\alpha}^{b} f(x) dx \cong \frac{b-\alpha}{3N} \Bigg[f(x_{0}) + f(x_{N}) + 2 \sum_{i=1}^{\frac{N}{2}-1} f(x_{2i}) + 4 \sum_{i=1}^{\frac{N}{2}} f(x_{2i-1}) \Bigg]. \end{split}$$

Σφάλμα προσέγγισης

Εργαζόμενοι όπως παραπάνω, δηλαδή λαμβάνονται υπόψη ότι ο τύπος Simpson ολοκληρώνει ακριβώς και πολυώνυμα 3^{ου} βαθμού έχουμε:

$$f(x)-p_3(x) = \frac{f^{(4)}(\xi)}{24}(x-\alpha)\left(x-\frac{\alpha+b}{2}\right)^2(b-x) \kappa.\lambda\pi.$$

οπότε υπολογίζουμε:

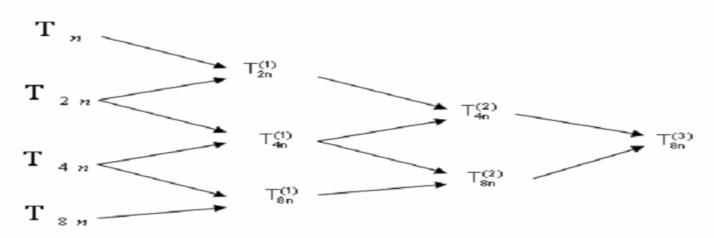
$$|e| \le \frac{(b-\alpha)^5}{180N^4}M, \ \delta\pi\sigma\sigma M = \max\{|f^{(4)}(x)|: x \in [\alpha,b]\}.$$
 (4)

Παράδειγμα

Παράδειγμα 1 Υπολογίστε την προσεγγιστική τιμή του ολοκληρώματος $\int_0^1 e^{-x^2} dx$, χρησιμοποιώντας N=8 ισομήκεις υποδιαιρέσεις του κλειστού διαστήματος [0,1] με τη μέθοδο Simpson και υπολογίστε το σφάλμα.

Ολοκλήρωση Romberg

Χρησιμοποιεί μία τεχνική διαδοχικών διχοτομήσεων του διαστήματος ολοκλήρωσης με στόχο τη μείωση του σφάλματος αποκοπής. Αν T_n είναι η προσέγγιση του ολοκληρώματος που προκύπτει από τον κανόνα τραπεζίου με n-υποδιαστήματα υπολογίζουμε τις T_{2n} , T_{4n} , T_{8n} κ.λπ. Συνδυάζοντας τις προσεγγίσεις αυτές μπορούμε να πάρουμε ακόμα καλύτερες προσεγγίσεις με τον ακόλουθο τρόπο:

όπου εάν το συνολικό πλήθος των υποδιαστημάτων του [α,b] είναι $N=2^\mu$ n, τότε:

$$T_{2i}^{(j)} = T_{2i}^{(j-1)} + \frac{T_{2i}^{(j-1)} - T_{i}^{(j-1)}}{4^{j} - 1}, i, j = 1, 2, \dots \mu.$$
 (5)

Παράδειγμα: Υπολογίστε με τη μέθοδο Romberg το $\int_0^{0.8} \frac{\eta \mu x}{x} dx$ χρησιμοποιώντας 8 υποδιαιρέσεις του [0,0.8] όπως παρακάτω:

0	0.1	0.2	0.3	0.4	0.5	0.6	0.7	0.8
1	0.9983	0.9933	0.9851	0.9735	0.9589	0.9411	0.9203	0.8967